

СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Број 68

Год. LXV

Вторник, 2 јуни 2009

Цена на овој број е 150 денари

www.slvesnik.com.mk

contact@slvesnik.com.mk

СОДРЖИНА

	Стр.		Стр.
1167. Одлука за објавување јавен оглас за избор на членови на Државниот совет за превенција на малолетничко престапништво.....	2	1175. Решение за разрешување од должноста заменик на директорот на Управата за јавни приходи.....	3
1168. Указ за отповикување од должноста вонреден и ополномоштен амбасадор на Република Македонија при Светата Столица – Ватикан.....	2	1176. Лиценца за постојано приредување на посебни игри на среќа во автомат клуб.....	4
1169. Одлука за престанок и за давање на користење на дел од недвижна ствар..	2	1177. Правилник за изменување и дополнување на Правилникот за начинот и постапката за издавање и исплата на државни хартии од вредност.....	4
1170. Одлука за престанок и давање на користење на дел од недвижна ствар на Министерството за локална самоуправа.....	2	1178. Решение на Уставниот суд на Република Македонија, У.бр. 201/2008 од 13 мај 2009 година.....	6
1171. Одлука за престанок на користење на недвижна ствар.....	3	1179. Издвоено мислење на судија на Уставниот суд на Република Македонија	10
1172. Решение за именување директор на Дирекцијата за задолжителни резерви на нафта и нафтени деривати.....	3	1180. Решение од Судскиот совет на Република Македонија.....	11
1173. Решение за именување портпарол на Владата на Република Македонија.....	3	1181. Решение од Судскиот совет на Република Македонија.....	11
1174. Решение за именување директор на Управата за водостопанство.....	3	Огласен дел	1-52

СОБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА 1167.

Врз основа на член 68 став 2 од Уставот на Република Македонија, а во врска со член 144 став 3 алинеја 2 од Законот за малолетничка правда („Службен весник на Република Македонија“ бр. 87/2007, 103/2008 и 161/2008), Собранието на Република Македонија, на седницата одржана на 1 јуни 2009 година, донесе

О Д Л У К А ЗА ОБЈАВУВАЊЕ ЈАВЕН ОГЛАС ЗА ИЗБОР НА ЧЛЕНОВИ НА ДРЖАВНИОТ СОВЕТ ЗА ПРЕВЕН- ЦИЈА НА МАЛОЛЕТНИЧКО ПРЕСТАПНИШТВО

1. Собранието на Република Македонија огласува дека ќе врши избор на осум члена на Државниот совет за превенција на малолетничко престапништво.

2. Заинтересираните кандидати, државјани на Република Македонија, од редот на истакнати научни и стручни работници кои работат на заштитата на интересите на малолетниците, пријавите и документите со кои потврдуваат дека се државјани на Република Македонија и дека се истакнати научни и стручни работници кои работат на заштитата на интересите на малолетниците да ги достават до Собранието на Република Македонија во рок од осум дена од денот на објавувањето на Одлуката во "Службен весник на Република Македонија".

3. Право на учество на јавниот оглас имаат и лица од невладини организации за заштита на децата.

4. Оваа одлука ќе се објави во "Службен весник на Република Македонија" и во весниците "Дневник", "Време" и "Лајм".

СОБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Бр. 07-2471/1
1 јуни 2009 година
Скопје

Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
Трајко Вељаноски, с.р.

ПРЕТСЕДАТЕЛ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА 1168.

Врз основа на член 84, алинеја втора од Уставот на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 52/91), донесувам

У К А З ЗА ОТПОВИКУВАЊЕ ОД ДОЛЖНОСТА ВОНРЕДЕН И ОПОЛНОМОШТЕН АМБАСАДОР НА РЕПУБ- ЛИКА МАКЕДОНИЈА ПРИ СВЕТАТА СТОЛИЦА – ВАТИКАН

I
Г-дин Бартоломеј Кајтази, се отповикува од долж-
носта вонреден и ополномоштен амбасадор на Репуб-
лика Македонија при Светата Столица – Ватикан.

II
Министерот за надворешни работи ќе го изврши
овој указ.

III
Овој указ влегува во сила веднаш.

Указ бр. 4
1 јуни 2009 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
д-р **Горге Иванов, с.р.**

ВЛАДА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА 1169.

Врз основа на член 20 од Законот за користење и располагање со стварите на државните органи („Службен весник на Република Македонија“ бр. 8/05 и 150/07), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 17.02.2009 година, донесе

О Д Л У К А ЗА ПРЕСТАНОК И ЗА ДАВАЊЕ НА КОРИСТЕЊЕ НА ДЕЛ ОД НЕДВИЖНА СТВАР

Член 1

Со оваа одлука на Службата за општи и заеднички работи на Владата на Република Македонија и престанува користењето на недвижна ствар – дел од објектот Кула РТ-2 и РТ-1 сопственост на Република Македонија која се наоѓа на ул. „Кеј Димитар Влахов“ бб Скопје, лоциран на КП бр. 12231 запишан во Имотен лист бр. 9157 за КО Центар 1 и тоа:

- на први кат со вкупна површина од 1728 м².

Член 2

Недвижноста од член 1 на оваа одлука се дава на користење на Министерството за внатрешни работи на Владата на Република Македонија.

Член 3

Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 19-695/1
17 февруари 2009 година
Скопје

Претседател на Владата
на Република Македонија,
м-р **Никола Груевски, с.р.**

1170.

Врз основа на член 20, став 1 и член 27-а од Законот за користење и располагање со стварите на државните органи („Службен весник на Република Македонија“ бр. 8/05 и 150/07), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 25.04.2009 година, донесе

О Д Л У К А ЗА ПРЕСТАНОК И ДАВАЊЕ НА КОРИСТЕЊЕ НА ДЕЛ ОД НЕДВИЖНА СТВАР НА МИНИСТЕРСТ- ВОТО ЗА ЛОКАЛНА САМОУПРАВА

Член 1

Со оваа одлука на досегашниот корисник Националната установа – Центар за култура „Браќа Миладиновци“ – Струга му престанува користењето на дел од недвижната ствар од 100 м², евидентирана во Имотен лист бр. 39 на Катастарска парцела бр. 2233/3 за Катастарска општина Струга, на адреса: ул. „15 Корпус“ бб – Струга, имот во сопственост на Република Македонија.

Член 2

Недвижната ствар од член 1 на оваа одлука се дава на времено користење од период од една година од денот на влегување во сила на оваа одлука, без надоместок на Министерството за локална самоуправа.

Член 3

Примопредавањето на недвижната ствар од член 1 од оваа одлука ќе се изврши помеѓу Националната установа – Центар за култура „Браќа Миладиновци“ – Струга и Министерството за локална самоуправа, во рок од 10 дена од денот на влегување во сила на оваа одлука.

Член 4

Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 19-1866/1
25 април 2009 година
Скопје

Претседател на Владата
на Република Македонија,
м-р **Никола Груевски**, с.р.

1171.

Врз основа на член 20 од Законот за користење и располагање со стварите на државните органи („Службен весник на Република Македонија“ бр. 8/05 и 150/07), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 19.05.2009 година, донесе

О Д Л У К А
ЗА ПРЕСТАНОК НА КОРИСТЕЊЕ
НА НЕДВИЖНА СТВАР

Член 1

Со оваа одлука на Службата за општи и заеднички работи на Владата на Република Македонија и престанува користењето на недвижна ствар – дел од објектот Кула РТ-1 на вториот кат со вкупна нето површина од 629,86 м2 во зградата на МРТВ, сопственост на Република Македонија на ул. „Кеј Димитар Влахов“ бб, лоцирана на КП бр. 12231 запишана во Имотен лист 9157 КО Центар 1.

Член 2

Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 19-2454/1
19 мај 2009 година
Скопје

Претседател на Владата
на Република Македонија,
м-р **Никола Груевски**, с.р.

1172.

Врз основа на член 12 став 1 од Законот за задолжителни резерви на нафта и нафтени деривати („Службен весник на Република Македонија“ бр. 84/2008), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 19 мај 2009 година, донесе

Р Е Ш Е Н И Е
ЗА ИМЕНУВАЊЕ ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЈАТА
ЗА ЗАДОЛЖИТЕЛНИ РЕЗЕРВИ НА НАФТА И
НАФТЕНИ ДЕРИВАТИ

1. Елизабета Чингаровска се именува за директор на Дирекцијата за задолжителни резерви на нафта и нафтени деривати.

2. Ова решение влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 33-2367/1
19 мај 2009 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Македонија,
Ивица Боцевски, с.р.

1173.

Врз основа на член 40-а став 3 од Законот за Владата на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 59/2000, 12/2003, 55/2005, 37/2006, 115/2007, 19/2008 и 82/2008), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 19 мај 2009 година, донесе

Р Е Ш Е Н И Е
ЗА ИМЕНУВАЊЕ ПОРТПАРОЛ НА ВЛАДАТА
НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

1. За портпарол на Владата на Република Македонија се именува Мартин Мартиноски.

2. Ова решение влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 33-2369/1
19 мај 2009 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Македонија,
Ивица Боцевски, с.р.

1174.

Врз основа на член 47 став 2 од Законот за организација и работа на органите на државната управа („Службен весник на Република Македонија“ бр. 58/2000, 44/2002 и 82/2008), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 19 мај 2009 година, донесе

Р Е Ш Е Н И Е
ЗА ИМЕНУВАЊЕ ДИРЕКТОР НА УПРАВАТА
ЗА ВОДОСТОПАНСТВО

1. За директор на Управата за водостопанство, орган во состав на Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство, се именува Методиј Томевски.

2. Ова решение влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 33-2370/1
19 мај 2009 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Македонија,
Ивица Боцевски, с.р.

1175.

Врз основа на член 9 став 3 од Законот за Управата за јавни приходи („Службен весник на Република Македонија“ бр. 81/2005 и 81/2008), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 19 мај 2009 година, донесе

Р Е Ш Е Н И Е
ЗА РАЗРЕШУВАЊЕ ОД ДОЛЖНОСТА ЗАМЕНИК
НА ДИРЕКТОРОТ НА УПРАВАТА ЗА ЈАВНИ
ПРИХОДИ

1. Се разрешува Беким Незири од должноста заменик на директорот на Управата за јавни приходи, орган во состав на Министерството за финансии.

2. Ова решение влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 33-2375/1
19 мај 2009 година
Скопје

Претседател на Владата
на Република Македонија,
м-р **Никола Груевски**, с.р.

1176.

Врз основа на член 16 од Законот за игрите на среќа и за забавните игри („Службен весник на Република Македонија“ бр. 10/97, 54/97, 13/01, 2/02 и 54/07), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 25.04.2009 година, одобри

Л И Ц Е Н Ц А ЗА ПОСТОЈАНО ПРИРЕДУВАЊЕ НА ПОСЕБНИ ИГРИ НА СРЕЌА ВО АВТОМАТ КЛУБ

1. Лиценцата за постојано приредување на посебни игри на среќа во автомат клуб се издава на Трговското друштво за игри на среќа, производство, трговија и услуги „Мактрикс“ увоз-извоз ДООЕЛ – Охрид, за време од 6 (шест) години.

2. Приредувањето на посебните игри на среќа во автомат клуб ќе се врши во автомат клуб што се наоѓа на ул. „Слободан Митров Данко“ бр. 71 во Гевгелија.

3. Во автомат клубот, корисникот на Лиценцата за приредување на посебните игри на среќа, ќе постави 15 автомати за игра на среќа и 2 автомати за игри на среќа на кој истовремено можат да учествуваат повеќе играчи.

4. Корисникот на Лиценцата е должен да плати надоместок за Лиценцата кој изнесува 72.800 евра, во денарска противвредност по среден курс на Народна банка на Република Македонија што се применува на денот на уплатата и тоа:

- 50% од износот, 36.400 евра, во денарска противвредност по среден курс на Народната банка на Република Македонија да уплати на денот на доделувањето на Лиценцата и

- остатокот од 50% во еднакви годишни рати, најдоцна до 30 јануари во тековната година за секоја година додека трае Лиценцата, во денарска противвредност по среден курс на Народна банка на Република Македонија што се применува на денот на уплатата.

Уплатата на средствата од алинеите 1 и 2 на оваа точка се вршат во Буџетот на Република Македонија на Трезорска сметка 100000000063095, уплатна сметка број 840-62207, приходно konto 718113, програма 00 и банка на примачот: Народна банка на Република Македонија.

Потврдата за уплатениот износ од алинеја 1 на оваа точка корисникот на Лиценцата ја доставува до Министерството за финансии.

Корисникот на Лиценцата ги доставува до Министерството за финансии и потврдите за уплатените годишни рати од алинеја 2 на оваа точка.

5. Лиценцата корисникот не може да ја пренесе.

6. Доколку од страна на корисникот на Лиценцата не биде платен надоместокот за плаќање на Лиценцата од точка 4, алинеите 1 и 2, Лиценцата се одзема.

7. Корисникот на Лиценцата со право на приредување на играта на среќа за која е издадена Лиценцата, се стекнува по уплатата на првиот дел од надоместокот за плаќање на Лиценцата утврден во точка 4, алинеја 1.

8. Оваа лиценца се објавува во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 19-1774/1
25 април 2009 година
Скопје

Претседател на Владата
на Република Македонија,
м-р **Никола Груевски**, с.р.

МИНИСТЕРСТВО ЗА ФИНАНСИИ

1177.

Врз основа на член 18 став 5 од Законот за јавен долг („Службен весник на Република Македонија“ бр. 62/2005 и бр.88/2008), министерот за финансии донесе

П Р А В И Л Н И К ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ И ДОПОЛНУВАЊЕ НА ПРА- ВИЛНИКОТ ЗА НАЧИНОТ И ПОСТАПКАТА ЗА ИЗДАВАЊЕ И ИСПЛАТА НА ДРЖАВНИ ХАРТИИ ОД ВРЕДНОСТ

Член 1

Во Правилникот за начинот и постапката за издавање и исплата на државни хартии од вредност („Службен весник на Република Македонија“ бр. 99/05, 35/2007, 132/07), членот 3 се менува и гласи:

„Државните хартии од вредност се издаваат во домашна валута со или без девизна клаузула, и се водат како електронски запис во регистарот“.

Член 2

Во членот 5 по ставот 1 се додава нов став 2 кој гласи:
„Издавачот пред секоја емисија одлучува дали издавањето на државните хартии од вредност во домашна валута ќе биде со или без девизна клаузула“.

Во ставот 2 кој станува став 3 зборовите: „став 1“ се заменуваат со зборовите: „ставовите 1 и 2“.

Ставовите 3, 4 и 5 стануваат ставови 4, 5 и 6.

Член 3

Членот 18 се менува и гласи:

„Во просpektот за аукција на државни записи се наведуваат следните услови за учество на аукција:

- датум на одржување на аукцијата;
- време на одржување на аукцијата и време на прием на понуди за учество на аукцијата;
- тип на тендер за спроведување на аукцијата;
- ознака на аукција во еден од следните формати DZYYYY/N-D или DZYYYY/N-Ddk;
- кратенката DZ означува дека станува збор за записи на државата;
- броевите YYYY ја означуваат годината кога записите се продадени;
- на местото на N стои редниот број на аукцијата која се одржува во тековната година;
- на местото на D се наведува бројот на денови на достасување на државните записи;
- кратенката dk во форматот DZYYYY/N-Ddk означува дека станува збор за државни записи во домашна валута со девизна клаузула;
- ISIN - ознака на државниот запис;
- номинален износ на државните записи, кој се нуди за продажба на аукцијата;
- девизна клаузула;
- рок на уплата на државните записи, во работни денови;
- датумот на уплата на државните записи;
- сметка на издавачот за уплата за државни записи;
- број на денови на достасување на државните записи;
- датумот на достасување на државните записи;
- шпекулативен процентуален поен или минимална цена, односно, максимална каматна стапка и
- процент од номиналниот износ на државни записи кој ќе се распредели на неконкурентни понуди, во случај издавачот да одлучи да одобри продажба на државни записи по неконкурентни услови.

Во проспектоот за аукција на државни обврзници се наведуваат следните услови за учество на аукција:

- датум на одржување на аукцијата;
- време на одржување на аукцијата и време на прием на понуди за учество на аукцијата;
- тип на тендер за спроведување на аукцијата;
- ознака на аукција во еден од следните формати DOYYYY/N-MMGG или DOYYYY/N-MMGGdk;
- кратенката DO означува дека станува збор за обврзници на државата;
- броевите YYYY ја означуваат годината кога обврзниците се продадени;
- на местото на N стои редниот број на аукцијата која се одржува во тековната година;
- на местото на MMGG се наведува месецот и годината на достасување на државните обврзници;
- кратенката dk во форматот DOYYYY/N-MMGGdk означува дека станува збор за државни обврзници во домашна валута со девизна клаузула;
- ISIN - ознака на државната обврзница;
- номинален износ на државните обврзници, кој се нуди за продажба на аукцијата;
- девизна клаузула;
- купонска каматна стапка;
- број на купони годишно;
- датуми на достасување и исплата на купонот;
- рок на уплата на државните обврзници, во работни денови;
- датумот на уплата на државните обврзници;
- сметка на издавачот за уплата за државни обврзници;
- број на години на достасување на државните обврзници;
- датум на достасување и исплата на државните обврзници;
- шпекулативен процентуален поен или минимална цена, односно, максимална каматна стапка и
- процент од номиналниот износ на државни обврзници кој ќе се распредели на неконкурентни понуди, во случај издавачот да одлучи да одобри продажба на државни обврзници по неконкурентни услови”.

Член 4

Во членот 46 став 2 зборот “хартии” се заменува со зборот “хартитија”.

Член 5

Членот 51 се менува и гласи:

„Државните хартии од вредност се сметаат за издадени со нивно запишување на сметки на имателите во регистарот.

Државните хартии од вредност во домашна валута со или без девизна клаузула, на сметките на имателите во регистарот се водат во денари.

Регистарот ги известува имателите на државни хартии од вредност со или без девизна клаузула за стекнување на сопственоста еден работен ден (T+1) по датумот на регистрирање на државните хартии од вредност во регистарот.

Во известувањето доставено до имателите на државни хартии од вредност со девизна клаузула е наведен номиналниот износ на државни хартии од вредност изразен во денари како и средниот девизен курс на странската валута на Народна банка што важи на денот на аукцијата.

Регистарот го известува Агентот за имателите на државните хартии од вредност по електронски пат после секоја настаната промена на сопственоста на секундарниот пазар.

Регистарот не врши промена на сопственоста на имателите на државни обврзници еден работен ден пред денот на достасувањето на купонот и/или номиналниот износ на државните хартии од вредност“.

Член 6

Членот 54 се менува и гласи:

„Издавачот, на денот на достасување, го исплатува купонот и/или номиналната вредност на достасаните државни хартии од вредност на банките за имателите, регистрирани во регистарот еден работен ден пред денот на достасување.

Исплатата на купонот и/или номиналниот износ на достасаните државни хартии од вредност во домашна валута со девизна клаузула се врши на денот на достасување во денарска противвредност по средниот курс на странската валута од курсната листа на Народна банка на Република Македонија што важи еден работен ден пред денот на исплата.

Исплатата на номиналниот износ на достасаните државни хартии од вредност со девизна клаузула се врши според следната формула:

$$I = \frac{n * 10.000 * dk_1}{dk}$$

I = Износ за исплата на главница,

n = број на државни хартии од вредност,

dk = девизен курс на странската валута што важи на денот на аукција и,

dk1 = девизен курс на странската валута што важи еден работен ден пред денот на исплата.

Исплата на купон на државни обврзници со девизна клаузула се врши според следната формула:

$$C = \left[\frac{N * \frac{c}{t}}{dk} \right] * dk_1$$

Исплата на купон на државни обврзници со девизна клаузула во случај кога периодот за кој се исплатува купонска камата е различен во однос на стандардниот период за пресметка на купонот ќе се применува следната формула:

$$C = \frac{\left(N * \frac{c}{t} * \frac{A}{e} \right) * dk_1}{dk}$$

N=главница

c=годишна купонска камата (во %)

t=број на купони годишно

A=број на денови од почетокот на купонскиот период до денот на порамнување

e=број на денови во купонскиот период во кое се случува порамнувањето,

dk = девизен курс на странската валута што важи на денот на аукција и,

dk1 = девизен курс на странската валута што важи еден работен ден пред денот на исплата.

Исплатата на номиналниот износ на државните хартии од вредност се врши на банки на денот на достасување до 10:00 часот, а банките им ги ставаат на располагање исплатените средства на имателите на државни хартии од вредност, до 11:00 часот истиот ден.

Исплатата на достасаниот купон на државните хартии од вредност се врши на банки на денот на достасување до 13:00 часот, а банките им ги ставаат на располагање исплатените средства на имателите на државни хартии од вредност, до 14:00 часот истиот ден.

Доколку обврската за плаќање не се исполни како резултат на погрешно пријавена или непријавена сметка, од страна на овластениот директен учесник, во регистарот, издавачот врши исплата само по добивање на точната сметка.

Доколку обврската за плаќање не се исполни навреме, издавачот му исплатува на имателот затезна камата на износот на купонот и/или номиналниот износ на достасаните државни хартии од вредност, за периодот од денот на достасување до денот на исплата.

Одредбите од став 5 на овој член не важат во услови на виша сила (vis major)".

Член 7

Овој правилник влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 10-19031/2
2 јуни 2009 година
Скопје

Министер,
д-р **Трајко Славески**, с.р.

УСТАВЕН СУД НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА 1178.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на член 110 од Уставот на Република Македонија и член 71 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр.70/1992) на седница одржана на 13 мај 2009 година, донесе

РЕШЕНИЕ

1. НЕ СЕ ПОВЕДУВА постапка за оценување на уставноста на членот 2 став 2 и членот 3 точка 4 од Законот за експропријација („Службен весник на Република Македонија“ број 33/95, 20/98, 40/99, 31/2003, 46/2005, 10/2008 и 106/2008).

2. Ова решение ќе се објави до „Службен весник на Република Македонија“.

3. „Макпетрол“ АД Скопје и Мирослав Грчев од Скопје на Уставниот суд на Република Македонија му поднесоа иницијативи за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 1 и член 2 од Законот за изменување и дополнување на Законот за експропријација („Службен весник на Република Македонија“ бр. 106/2008), односно на одредбите од целината на Законот за експропријација означени во точката 1 од ова решение.

Во иницијативата на „Макпетрол“ АД Скопје одредбите од Законот се оспоруваат заради повреда на темелните уставни вредности: владеењето на правото, начелото на законитост и правната заштита на сопственоста од членот 8 од Уставот.

По однос на оспорениот член 2 став 2 од Законот се наведува дека според начинот на уредување на прашањата поврзани со експропријацијата и со оглед на целта на која таа и служела одредбата не припаѓала кон системот на многу прецизни и јасни и норми кои се однесувале на утврдувањето на јавниот интерес за спроведување на постапката за експропријација. За подносителот на иницијативата не било случајно што одредбата не била внесена во ставот 1 на членот 2 од Законот, бидејќи со неа се утврдувал нов случај на постоење на јавен интерес за покренување на постапка за експропријација. Имено, во членот 2 став 1 алинеја 10 од Законот било утврдено дека јавен интерес постои во случајот на „изградба на гасоводи, нафтоводи и други водови“.

Што се однесува до оспорениот член 3 точка 4 од Законот, подносителот на иницијативата најнапред наведува дека тој не е во согласност со одредбите на Уставот и појаснува дека круцијалниот проблем од уставно правно гледиште било прашањето за одземањето и ограничувањето на сопственоста. Потоа, се цитира членот 30 став 3 од Уставот и се наведува дека од неговата содржина произлегувале два заклучока. Првиот дека државата можела да пристапи кон одземање или ограничување на сопственоста откако претходно, со закон, ќе го утврди јавниот интерес. Второ, македонскиот Устав како единствено средство за одземање и ограничување на сопственоста ја дозволувал експропријацијата, но не и национализацијата која му била туѓа на Уставот.

Во натамошниот текст на иницијативата се наведува дека уставниот концепт на експропријацијата бил разработен и конкретизиран во Законот за експропријација, при што Законот најнапред на општ начин сумирал што се смета за јавен интерес, а потоа и ги нумерирал четиринаесетте случаи за кои се определува покренување и водење на постапка за експропријација, со оградување дека јавен интерес за изградба на објекти и изведување на други работи можел да се утврди и со друг закон.

Потоа подносителот на иницијативата дава своевидување за тоа што се подразбира под експропријација во општа смисла и наведува дека апсолутен услов за нејзино вршење било постоењето на јавниот интерес кој не се претпоставувал, туку се утврдувал, согласно со закон, за секој конкретен случај. Оттаму, Законот не случајно ги набројал многу прецизно случаите кога се сметало дека постои јавен интерес за покренување на ваков вид постапка, а надвор од тие случаи тоа било речиси невозможно што укажувало на многу рестриктивен концепт на македонското право во поглед на одземањето на правото на сопственост и правата што произлегувале од него.

Притоа, оспорената одредба со оглед на предметот на уредување и со оглед на својата социјална функција не припаѓала природно на одредбите содржани во членот 2 од Законот и кога тие би се сватиле во најекстензивна смисла. Напротив, со оспорената одредба се определувало дека експропријација може да се врши на објекти, постројки и водови за пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас за вршење на дејност од јавен интерес, иако во Законот за енергетика преносот на електрична енергија и преносот на природен гас веќе биле прогласени за дејности од јавен интерес. Меѓутоа, не требало на овој начин да се конфундира карактерот на дејноста, со постоење на јавен инте-

рес утврден со закон, бидејќи таков интерес бил утврден веќе во членот 2 став 1 алинеја 10 од Законот каде како услов за експропријацијата било пропишано „изградба на гасоводи, нафтоводи и други водови, Оттаму, постоењето на јавниот интерес, законодавецот очигледно го врзал за изградбата на објекти и постројки, а не и за готови објекти и постројки, како и за водови на електрична енергија и природен гас.

За подносителот на иницијативата не било без значење и тоа што во оспорениот член 2 од Законот се проширила листата на корисници на експропријацијата (за потребите на правни лица кои вршат дејност-пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас) со што државата недвосмислено ја формулирала својата цел да ги присвои веќе изградените објекти, постројки и водови за електрична енергија и гас и да им ги предаде на управување на „своите претпријатија“.

Врз основа на сето наведено произлегувало дека експропријацијата имала строго функционален карактер и се спроведувала само заради изградба на објекти и изведување на работи од јавен интерес, а надвор од постигнувањето на тој јавен интерес не постоело оправдување за спроведување на постапка за експропријација, од каде немало никакво оправдување и за оспорениот член 2 став 2 од Законот. Имено, причините што ја оправдувале експропријацијата се состоеле во изградба на објекти и изведување на работи од јавен интерес предвидени со актите за планирање на просторот, но во случајот пропишан во оспорениот член 2 став 2 од Законот се работело за експропријација на веќе изграден објект, кој функционирал, како што биле постројките и водовите за електрична енергија, односно за пренос на природен гас.

Од тие причини, според подносителот на иницијативата, законодавецот не барал оправдување на експропријацијата бидејќи под нејзина капа требала да се спроведе национализација, одземање на сопственоста и правата кои произлегуваат од неа, која нашиот Устав не ја познавал. Во таа смисла оспорениот член 1 од Законот не бил во согласност со членот 8 став 1 алинеја 3 и членот 30 од Уставот.

Врз основа на сето наведено се предлага Судот да поведе постапка за оценување на уставноста, а потоа да ги поништи оспорените одредби.

Во иницијативата на Мирослав Грчев од Скопје се наведува дека во оспорениот член 2 став 2 од Законот, меѓу другото, било наведено дека „експропријацијата може да се врши на објекти, постројки и водови... за вршење на дејност од јавен интерес...“ што значело дека се менувала природата на експропријацијата утврдена со Уставот и со сите други одредби од Законот за експропријација и наместо за изградба на објекти од јавен интерес таа се применувала на изградени објекти за вршење на дејност од јавен интерес или на објекти за чиишто изградба веќе била извршена експропријација.

Во Законот не постоеле услови, критериуми и постапка од кои можело да се одреди во која ситуација и услови и во која постапка можела да се одземе сопственоста над изградените објекти од јавен интерес и да се продолжи да се врши дејноста со објектите во сопственост и полза на предлагачот на експропријацијата. Исто така, не постоела никаква правна заштита на жртвите на ваквата експропријација. Оттаму, оспорениот член 2 став 2 од Законот го нарушувал владеењето на правото, уставната заштита на сопственоста и еднаквата поставеност на економските субјекти на пазарот.

Со оспорениот член 3 точка 4 од Законот буквално се уривала уставната одредба за еднаква правна положба на сите економски субјекти, бидејќи со него се „уточнувало“ дека експропријација на изградени објекти можела да се изврши и за потребите на правните лица кои вршат дејност пренос на електрична енергија и енергенси.

Бидејќи оспорените одредби од Законот ги повредувале член 8 став 1 алинеја 3, член 30 и член 55 од Уставот се предлага поведување на постапка за оценување на нивната уставност, а потоа и донесување на одлука за нивно укинување.

4. Судот на седницата утврди дека, според оспорениот член 2 став 2 од Законот, експропријација може да се изврши на објекти, постројки и водови за пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас за вршење на дејност од јавен интерес утврден со закон.

Според оспорениот членот 3 точка 4 од Законот, експропријацијата може да се врши за потребите на правните лица кои вршат дејност-пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас.

5. Според член 8 став 1 алинеја 3, 6 и 7 од Уставот, владеењето на правото, правната заштита на сопственоста и слободата на пазарот и претприемништвото се едни од темелните вредности на уставниот поредок на Република Македонија.

Според член 30 став 1 од Уставот се гарантира правото на сопственост и правото на наследување. Според ставот 2, сопственоста создава права и обврски и треба да служи за доброто на поединецот и на заедницата, според став 3, никој не може да му биде одземена или ограничена сопственоста и правата кои произлегуваат од неа, освен кога се работи за јавен интерес утврден со закон, а според ставот 4 од овој член на Уставот во случај на експропријација на сопственоста или во случај на ограничување на сопственоста се гарантира праведен надомест кој не може да биде понизок од пазарната вредност.

Според членот 55 од Уставот, се гарантира слободата на пазарот и претприемништвото. Републиката обезбедува еднаква правна положба на сите субјекти на пазарот. Републиката презема мерки против монополската положба и монополското однесување на пазарот. Слободата на пазарот и претприемништвото можат да се ограничат со закон единствено заради одбраната на Републиката, зачувувањето на природата, животната средина или здравјето на луѓето.

Прашањата во врска со експропријацијата на сопственоста и правата кои произлегуваат од неа на земјиште, згради и други објекти (недвижности) заради изградба на објекти и изведување други работи од јавен интерес, утврдување на јавниот интерес и определувањето на праведниот надомест за експропријацијата се уредени со Законот за експропријација („Службен весник на Република Македонија“ број 33/95, 20/98, 40/99, 31/2003, 46/2005, 10/2008 и 106/2008).

Според член 2 став 3 од Законот, јавен интерес за изградба на објекти и за изведување на други работи може да се утврди и со друг закон.

Според тоа, експропријацијата како административно-правен институт се презема не само заради изградба на објекти, туку и заради изведување други работи од јавен интерес, од каде Судот оцени дека е неоснован наводот во иницијативите дека законодавецот постоењето на јавниот интерес очигледно го врзал за изградбата на објекти и постројки, а не и за готови, веќе изгра-

дени објекти и постројки, како и за водови на електрична енергија и природен гас. Пристапувањето кон експропријација заради изградба на објекти и пристапувањето кон експропријација на веќе изградени објекти, постројки и водови за пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас од јавен интерес се две различни правни ситуации. Во првата се експроприра недвижноста заради изградба на нов објект, а во втората се експроприра недвижноста заради вршење на работи од јавен интерес пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас, кои како дејности од јавен интерес се утврдени во Законот за енергетика. Впрочем јавниот интерес, според цитираниот член 2 став 3 од Законот може да се утврди и со друг закон, како што е овде случај. Во исто време, законодавецот, само во овој специфичен случај (веќе изградени објекти, постројки и водови за пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас) не предвидел експропријација заради изградба. Според Судот ова со цел брзо и непречено продолжување на дејностите пренос на електрична енергија и пренос на природен гас, доколку по законски спроведена постапка дојде до одземање на лиценцата на вршителите на дејноста, а како изградба на сосема нов ситем за краток временски период практично е невозможна.

Експропријацијата според тоа се врши со цел изградба на објекти, но и изведување на други работи како што е вршењето на пренос на електрична енергија и пренос на природен гас како дејности од јавен интерес утврдени како такви во Законот за енергетика.

Одредбите од Законот за енергетика („Службен весник на Република Македонија“ бр.63/2006, 36/2007 и 106/2008) го уредуваат правниот режим за обезбедување на целите на овој закон кои се предвидени во членот 2, со кои требало да се обезбеди сигурно, квалитетно и ефикасно снабдување со енергија на потрошувачите и да се создаде финансиски одржлив енергетски сектор, негов развој и заштита на животната средина од негативните влијанија при вршењето на одделни дејности од областа на енергетиката.

Со членот 3 од Законот се определени дејностите од областа на енергетиката и како такви се определени преносот на електрична енергија и преносот на природен гас. Според членот 4 од Законот, дејностите од областа на енергетиката можат да ги вршат домашни и странски правни лица врз основа на лиценца издадена од Регулаторната комисија за енергетика, под услови и начин определени со овој закон за секоја од дејностите од членот 3, освен ако поинаку не е уредено со овој закон.

Дејностите од членот 3 на овој закон можат да се вршат ако објектите, уредите и постројките за вршење на тие дејности ги исполнуваат пропишаните стандарди, технички нормативи и нормите на квалитет и со нивната работа да не се загрозуваат луѓето, материјалните добра, животната средина и природата.

Со членот 6 став 1 од Законот е определено дека правните лица кои ги вршат наведените дејности (во кои под точка 2 и точка 8 се преносот на електрична енергија и преносот на природен гас), ги имаат обврските за јавна услуга определена со овој закон. Во ставот 2 од овој член од Законот, е уредено дека јавен интерес во вршењето на дејностите од ставот 1 на овој член се обезбедува од страна на вршителот на дејноста преку исполнување на обврската за обезбедување на јавна услуга на начин и постапка определени со лиценцата за вршење на соодветната енергетска дејност, а во согласност со условите утврдени со закон или друг пропис.

Според членот 50 од Законот, лиценцата може да се одземе ако носителот на лиценцата:

- не започне со вршење на дејноста од членот 6 на овој закон, за која е издадена лиценцата, во рок определен со лиценцата,
- не ја врши дејноста за која е издадена лиценцата на начин и под услови пропишани со овој закон и други прописи и со лиценцата,
- престанал да ги исполнува условите за вршење на дејноста од членот 3 на овој закон, за која е издадена лиценцата и
- во определен рок не постапи по барањето на надлежните органи за отстранување на недостатоците во работењето.

Во членот 51 став 1 од Законот е определено дека доколку лиценцата е одземена, Регулаторната комисија за енергетика ќе објави јавен повик за избор на нов носител на лиценца. Се додека не се избере нов носител на лиценца, претходниот носител на лиценца е должен да продолжи со извршувањето на дејноста под надзор на надлежниот инспекторат.

Со измените и дополнувањата на Законот за енергетика објавени во „Службен весник на Република Македонија“ број 106/2008, во членот 51 по ставот 1 се додадени девет нови става кои беа предмет на оцена во постапката по предметот У.бр.213/2008 по повод иницијатива на АД Макпетрол. Судот со решение од 24 април 2009 година не поведе постапка за оценување на уставноста на член 51 ставови 2 до 10 од Законот за енергетика („Службен весник на Република Македонија“ бр.63/2006, 36/2007 и 106/2008).

Од содржината на членот 51 од Законот, произлегува дека одредбите се однесуваат само за двете енергетски дејности-пренос на електрична енергија и пренос на природен гас. Според ставот 8 од овој член, доколку субјектите од претходниот став на овој член, во дадениот рок не ги уредат меѓусебните права и обврски, на предлог на новиот носител на лиценца за пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас ќе се изврши експропријација на системот за пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас согласно со Законот за експропријација.

Од анализата на цитираните одредби од Законот за енергетика произлегува дека правните лица кои вршат пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас ги имаат обврските за јавна услуга, а јавниот интерес во вршењето на дејностите се обезбедува од страна на вршителот на дејноста преку исполнување на обврската за обезбедување на јавна услуга на начин и постапка определени со лиценцата за вршење на соодветната енергетска дејност. Во случај на одземање на лиценцата за пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас Законот предвидел мерки (член 51) кои одат во насока да се обезбеди сигурно, квалитетно, ефикасно и непречено снабдување со енергија на потрошувачите. За таа цел како последна од мерките предвидени во членот 51 од Законот е определена експропријацијата, која по својот карактер е административно-правен институт, преку определбата на предлог на новиот носител на лиценца за пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас да се изврши експропријација на системот за пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас и тоа согласно со Законот за експропријација.

Поконкретно, ако новиот носител на лиценца согласно членот 51 став 8 од Законот за енергетика може да предложи експропријација но судот не наоѓа дека постои уставна пречка тој како вршител на дејноста од јавен интерес да се јави и како правно лице за чии потреби се врши експропријацијата согласно оспориениот член 3 точка 4 од Законот за експропријација.

Оттаму, како логична последица на ваквото законско уредување во Законот за енергетика е направено и уредувањето во оспорените членови од Законот за експропријација со определбата, експропријација да може да се изврши на објекти, постројки и водови за пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас за вршење на дејност од јавен интерес утврден со закон (член 1), односно експропријацијата да се изврши за потребите на правните лица кои вршат дејност-пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас (член 2).

Според Судот треба да се има предвид и ситуацијата кога новиот носител на лиценца нема сопствен систем (објекти, постројки, односно соодветна недвижност за вршење на дејноста) кое нешто и не е услов за добивање на лиценца и при состојба кога тој систем не е во функција заради одземање на лиценцата, законодавецот за решавање на таа потреба на новиот носител на лиценца, предвидел законско решение со кое покрај правото за договарање, предвидел и административна мерка-експропријација во корист на новиот носител на лиценца и тоа преку уредувањето во двата закона, Законот за експропријација и Законот за енергетика.

Оттаму, оспорениот член 3 точка 4 од Законот со определбата експропријацијата да се врши за потребите на правните лица кои вршат дејност-пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас е само последица од определбата на членот 51 став 8 од Законот за енергетика кон експропријација да се пристапи на предлог на новиот носител на лиценца за пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас согласно со Законот за експропријација. Новиот носител на лиценцата пак, има својство на корисник на експропријација кој согласно членот 13 став 1 од Законот за експропријација е овластен да предложи експропријација до Управата за имотно-правни работи (орган за експропријација).

Со цел да добие одговор на прашањето дали со оспорените одредби се повредува гарантираното право на сопственост од членот 30 од Уставот и дали во овој случај се работи за одземање на сопственоста без постоење на работи од јавен интерес Судот имаше предвид дека експропријацијата не е единствен легален инструмент за решавање на имотно-правните односи и одземањето на сопственоста, односно преносот од еден на друг сопственик или само користењето, но истата наоѓа своја примена само во случај кога сопственикот на системот и новиот носител на лиценцата нема да ги уредат меѓусебните односи во законски определениот рок, а притоа постои сериозна опасност од прекин или невршење на дејности од витално значење за државата-пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас. Според тоа, до одземање на сопственоста неспорно доаѓа заради постоење на работи од јавен интерес и тоа откако ќе се исцрпат сите расположиви мерки од членот 51 од Законот за енергетика, во кој случај општото добро непречено снабдување со енергенси за сите надвладува над индивидуалното право на сопственост.

Исто така, Судот имаше предвид дека според членот 10 од Законот за експропријација, за експропријаната недвижност припаѓа праведен надомест кој не може да биде понизок од пазарната вредност на недвижноста, при што за определување на праведниот надомест се утврдува пазарната вредност на недвижноста врз основа на критериумите утврдени со овој закон во моментот на поднесување на предлогот за експропријација или по барање на сопственикот, односно носителот на друго имотно право, во моментот на определу-

вањето на надоместот, што преставува одредба во функција на операционализација на членот 30 став 4 од Уставот, според кој во случај на експропријација на сопственикот или во случај на ограничување на сопственоста се гарантира праведен надомест кој не може да биде понизок од пазарната вредност.

При состојба кога Законот за експропријација го уредува прашањето за праведен надомест за експроприраното добро, неосновани се наводите од иницијативата дека со оспорените одредби се вршела национализација која му била туѓа на Уставот.

Врз основа на изнесените норми од Уставот, одредбите од Законот за експропријација и Законот за енергетика произлегува дека вршењето на енергетските дејности претставува значаен национален интерес поради кој државата има обврска да овозможи непречен континуитет на одвивање на овие јавни услуги, но и обврска да го воспостави балансот на односите на државното и приватното делување и нивното регулирање во Република Македонија во рамки на инфраструктурата, која секако е различна од други држави.

Република Македонија, заедно со други држави од една страна и Европската заедница од друга страна, на 19 мај 2005 година склучиле Договор за основање на Енергетска Заедница, а Собранието на Република Македонија со Закон го ратификувало овој договор, на 3 мај 2006 година („Службен весник на Република Македонија“ бр.59/2006).

Задачата на Енергетската заедница е да ги организира односите меѓу страните и да создаде правна и економска рамка за мрежна енергија со цел меѓу другото да создаде стабилна регулаторна и пазарна рамка способна да привлече инвестиции во гасоводните мрежи, производството на електрична енергија и негов пренос и дистрибуција, така што сите страни ќе имаат стабилно и непрекинато снабдување со енергија, потоа сигурност на снабдувањето и стабилна инвестициска клима, а животната средина да се подобри, развивање на пазарната конкуренција и мрежната енергија ги вклучува секторите за електрична енергија и гас што потпаѓаат под полето на примена на Директивите на Европската заедница 2003/54/ЕС и 2003/55/ЕС.

Со Директивата број 2003/54/ЕС на Европскиот парламент и Совет, од 26 јуни 2003 година се утврдени општите правила на внатрешниот пазар на електрична енергија, а со Директивата број 2003/55/ЕС исто од 26 јуни 2003 година се утврдени заедничките правила на внатрешниот пазар за природен гас.

Со нив се поставени мерки што треба да ги преземаат државите на национално ниво за постигање на високи стандарди на јавните услуги, како од аспект на критериуми за техничка безбедност и правила така и од други аспекти кои се однесуваат за одржување и развој на преносниот систем и на интерконективниот капацитет. Со Директивите не се дава правна регулатива или директива за имотните односи, нивното решавање и односот на државата и претпријатијата, туку се диктираат други критериуми, а начинот на нивното исполнување е прашање на националната регулативата.

Битно е што со Договорот се определува усогласувањето со „општоприменливите стандарди на Европската заедница“ кои се однесуваат на техничките системи што се применуваат во рамки на Европската заедница за безбедна и ефикасна работа со мрежни системи вклучително и аспекти на пренос, прекугранични врски, модулација и општите безбедносни стандарди за техничките системи според правилата и деловните практики.

Со Директивите се определува дека операторите на системите во својата правна форма, организација и процес на одлучување се одвоени од другите активности, и се независни, без оглед дали се дел од вертикално интегрирано претпријатие, и овие правила нема да создадат обврска за одделување на сопственоста на имотот на преносниот систем од вертикално интегрирано претпријатие (член 9 и член 15).

Тоа значи, сопственоста на системот е без суштинско влијание кога станува збор за работата на операторот кој е правен субјект со лиценца, бидејќи операторот има независна форма спрема другите и кога е дел од претпријатие со сопствен систем, и кога не е дел од такво претпријатие со сопствен систем, но всушност е директно одговорен за функционирање врз правила и стандарди воспоставени со домашните и меѓународните прописи и акти. Сопственоста на системот не е предмет на уредување со Директивите и со Договорот, но се упатува на деловна практика според која земјата ќе овозможи непречено функционирање на енергетските дејности за пренос на електрична енергија и гас, а сопственоста на системите се прашања на капитал и добивките од тоа според акционерските удели, инаку како би било можно непреченото функционирање на системите. Сето тоа добива смисла и со одредбата од членот 30 став 2 од Уставот на Република Македонија, според која сопственоста создава права и обврски и треба да служи за добро на поединецот и на заедницата.

Постапките од носителите на сопственоста на системите влијаат и ги засегаат другите. Јавната услуга на дејноста ја сведува сопственоста надвор од рамките на личните и приватните потреби и интереси на сопственикот. Сопственоста, во случајов, треба нужно да функционира и за потребите на заедницата, а приватното и колективното се во меѓусебна зависност поради што односите треба и соодветно да бидат регулирани, како одговорност на државата и одговорност на приватните сопственици на капиталот во енергетиката, односно поделена одговорност во оваа специфична економска материја.

Тргувајќи од погоре изнесеното, уставно гарантираните права на сопственост, слободата на пазарот и претприемништвото и сопственоста и трудот се основа за управување и учество во одлучувањето, не се слободи и права апстрактно поставени со Уставот, туку тие се само дел од уставниот концепт кој општо треба да обезбеди основа за остварување на темелните вредности на уставниот поредок на Република Македонија.

Со оглед на тоа, оспорените одредби од Законот се една форма на државен режим за начинот и условите на вршење на преносот на електрична енергија и преносот на природен гас во Република Македонија, специфично уредени со оспорените одредби од Законот за експропријација и Законот за енергетика кој го користи административно-правниот институт експропријација, без оглед на целисходноста од таквото решение од законодавно-правен аспект, кое не е прашање со кое се занимава овој Суд при оценка на уставноста.

Пред се имајќи предвид дека е во прашање непречено, континуирано вршење на енергетските дејности како значаен национален интерес, поради кој има потреба државата да овозможи непречен континуитет на одвивање на овие јавни услуги што е и нејзина обврска во смисла на член 2 од Законот за енергетика, Судот оцени дека не би можело уставно да се проблематизираат оспорените одредби од Законот за експропријација.

Тргувајќи од наведеното Судот оцени дека оспорениот член 2 став 3 и оспорениот член 3 точка 4 од Законот се во согласност со член 8 став 1 алинеи 3, 6 и 7, член 30 и член 55 од Уставот.

6. Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од ова решение.

7. Ова решение Судот го донесе со мнозинство гласови во состав од претседателот на Судот д-р Трендафил Ивановски и судиите д-р Наташа Габер-Дамјановска, Исмаил Дарлишта, Лилјана Инглизова-Ристова, Вера Маркова, Бранко Наумоски, Игор Спиоровски, д-р Гзие Старова и д-р Зоран Сулејманов.

У.бр.201/2008
13 мај 2009 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Република
Македонија,
д-р **Трендафил Ивановски**, с.р.

1179.

Врз основа на член 25 став 6 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 70/1992), по моето гласање против Решението У.бр. 201/2008 од 13 мај 2009 година, го издвојувам и писмено го образложувам следното

ИЗДВОЕНО МИСЛЕЊЕ

Со Решение У.бр.201/2008 од 13 мај 2009 година, мнозинството од судиите не поведе постапка за оценување на уставноста на членот 2 став 2 и членот 3 точка 4 од Законот за експропријација („Службен весник на Република Македонија“ бр. 33/1995, 20/1998, 40/1999, 31/2003, 46/2005, 10/2008 и 106/2008).

Членот 2 став 2 од Законот предвидува дека експропријација може да се изврши на објекти, постројки и водови за пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас за вршење на дејност од јавен интерес утврден со закон.

Според членот 3 точка 4 од Законот, експропријацијата може да се врши за потребите на правните лица кои вршат дејност – пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас.

Членот 2 став 1 во четиринаесет алинеи утврдува што е јавен интерес утврден со Законот за експропријација. Тоа се:

- уредувањето, рационалното користење и хуманизацијата на просторот и заштитата и уредувањето на животната средина и на природата со изградба на објекти и изведување на работи предвидени со актите за планирање на просторот и тоа:
- изградба на железнички пруги, патишта, мостови, аеродроми и придружни објекти и постројки;
- изградба на центри за производство на електрична енергија, објекти, постројки и водови што се наменети за пренос и дистрибуција на таа енергија;
- изградба на објекти и постројки за поштенски, телефонски и телеграфски сообраќај, постројки за радио и телевизиски врски и информации системи;
- изградба на објекти за одбраната и цивилната заштита;
- изградба на гранични премини;
- изградба на објекти и постројки за истражување и експлоатација на рудни и други природни богатства;
- изградба на водостопански објекти и постројки;
- изградба на улици, плоштади, паркинг плацеви, паркови и скверови;
- изградба на депонии, пречистителни станици и други објекти за заштита на природата и животната средина;
- изградба на гасоводи, нафтоводи и други водови;
- изградба на водовод, канализација, топлофикација, гробишта и други комунални објекти;

- изградба на објекти за образованието, воспитанието, науката, културата, здравството, социјалната заштита и спортот кога дејноста се врши како јавна служба и

- изградба на населби при големи природни непогоди (земјотреси, полави, пожари и лизгање на земјиште) и преселување на населби (потопување, еколошки причини и изградба на комплексни објекти).

Изградбата на нови преносни и дистрибутивни енергетски објекти за пренос и дистрибуција на електрична енергија, односно пренос на природен гас може да ја врши носителот на лиценцата (членови 60 и 61 од Законот за енергетика).

Со членот 2 став 2 и членот 3 алинеја 4 не се врши експропријација заради изградба на нови преносни и дистрибутивни енергетски објекти за пренос и дистрибуција на електрична енергија или природен гас, но се „експроприираат“ веќе изградени објекти, постројки и водови од оној кој ги изградил согласно лиценцата за дејноста и сета потребна градежна документација. Сето тоа „експроприирање“ на веќе изградени преносни и дистрибутивни енергетски објекти и водови се врши за потребите на некои други правни лица кои подоцна ќе добијат лиценца за дејност на пренос на електрична енергија, односно природен гас.

Спротивно од мнозинството судии кои го донесоа Решението за неповедува на постапка за оценка на уставноста на овие две законски одредби, длабоко сум убедена дека со нив се повредени загарантираните темелни вредности на Уставот на Република Македонија:

- владеењето на правото и правната заштита на сопственоста – член 8 став 1 алинеја 3 и 6, со оглед на тоа дека правото на сопственост го сочинуваат правото на владение, користење и располагање со стварта;
- гарантираното право на сопственост – член 30 и
- слободата на пазарот и претприемништвото и обезбедување еднаква правна положба на субјектите на пазарот- член 55 од Уставот.

Очигледно е дека со двете одредби од Законот државата се инволвира во решавањето на имотно-правните односи помеѓу сопственикот на преносните и дистрибутивни енергетски објекти за пренос и дистрибуција на електрична енергија и природен гас и новото правно лице носител на лиценцата, но практично од самиот почеток новиот носител на лиценцата за дејноста веќе го владее и користи имотот (системот) кој е во туѓа сопственост.

Експропријацијата се употребува како правен инструмент единствено да се промени титуларот на сопственоста на веќе постојниот систем со класично одземање на изградени објекти и постројки со цел да се пренесат на друго правно лице тоа да стане титулар на правото на сопственост со помош на државна интервенција. Новото правно лице кое ја добило лиценцата е во привилегирана состојба на пазарот на енергија (електрична или природен гас), тоа не мора да инвестира и да гради преносни и дистрибутивни системи, тоа со интервенција на државата ќе ги добие во сопственост и со нив ќе стопанисува.

По мое мислење постои повреда на загарантираното право на сопственост, особено затоа што интервенцијата на државата меѓу два правни субјекта во конкретните одредби ги надминува рамките на она што е суштината на експропријацијата, затоа што континуирана работа на енергетскиот систем меѓу двете правни лица (поранешниот носител на лиценцата и сопственик на енергетскиот систем за пренос и дистрибуција и новиот носител на лиценцата) може да се обезбеди и пре-

ку постојните правни инструменти за облигационите односи, каде обете страни ќе си го одредат економскиот интерес, а едновременно би се обезбедил и јавниот интерес изразен преку континуирано снабдување со двата вида на енергенси.

Сопственоста на изградените преносно-дистрибутивни системи не може да се ограничува со државен интервенционизам, со прифаќање на државата да биде партнер на правен субјект на пазарот на енергија, давајќи му ја лиценцата за работа да му обезбеди и услови за работа со одземање на сопственоста на дистрибутивниот систем од поранешниот имател на лиценцата за пренос и дистрибуција на енергенсите.

Ваквите законски решенија, кои за жал мнозинството од судиите не ги отстранија од правниот поредок како спротивни и несогласни со горечитираните уставни принципи и права и токму затоа тие не се во интерес за економскиот и енергетскиот развој на државата, не допринесуваат за инвестирањето во нови енергетски преносни и дистрибутивни системи и конечно и за либерализација на енергетскиот пазар.

20 мај 2009 година
Скопје

Судија на Уставниот суд на
Република Македонија,
Лилјана Инглизова-Ристова, с.р.

СУДСКИ СОВЕТ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

1180.

Судскиот совет на Република Македонија, по правосилно спроведена постапка согласно член 58 од Законот за Судскиот совет на Република Македонија, врз основа на член 41 став 2 од Законот за судовите, го објавува следното

РЕШЕНИЕ

Се разрешува од вршење на судиската функција Мирослав Трифуновски, судија на Основен суд Тетово, поради нестручно и несовесно вршење на судиската функција, согласно член 75 став 1 алинеја 2 и 8 од Законот за судовите.

Бр. 07-1270/1
29 мај 2009 година
Скопје

Судски совет на Република
Македонија
Претседател,
Васил Грчев, с.р.

1181.

Судскиот совет на Република Македонија, по правосилно спроведена постапка согласно член 58 од Законот за Судскиот совет на Република Македонија, врз основа на член 41 став 2 од Законот за судовите, го објавува следното

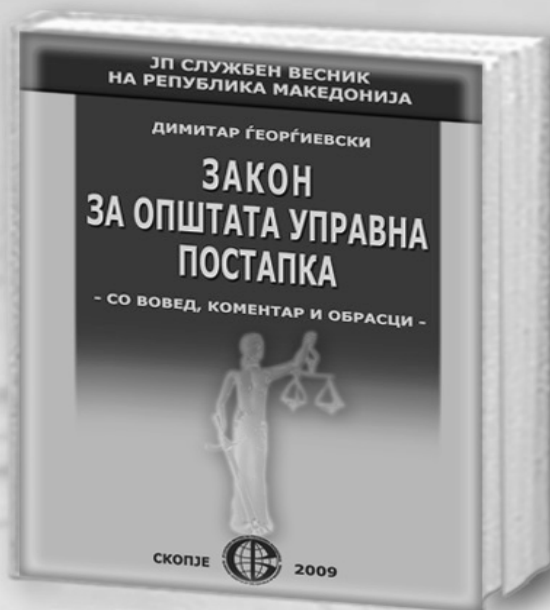
РЕШЕНИЕ

Се разрешува од вршење на судиската функција Валентин Зафиров, судија на Основен суд Велес, поради нестручно и несовесно вршење на судиската функција, согласно член 75 став 1 алинеја 2 и 5 од Законот за судовите.

Бр. 07-1271/1
29 мај 2009 година
Скопје

Судски совет на Република
Македонија
Претседател,
Васил Грчев, с.р.

**ВО ИЗДАНИЕ НА ЈП СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РМ
ИЗЛЕЗЕ ОД ПЕЧАТ ИЗДАНИЕТО**

НОВО!

**ЗАКОН
ЗА ОПШТАТА УПРАВНА
ПОСТАПКА**

1000,00

П О Р А Ч К А Б Р. 68

Со ова неотповикливо го порачувам изданието Закон за општата управна постапка во _____ примероци.

Доказот за извршена уплата на жиро с-ка 300000000188798 и порачката ги испраќаме по пошта на адреса бул. „Партизански одреди“ бр. 29, п. фах 51, 1000, Скопје, или на телефакс број + 389-2-551-24-01.

Порачател: _____ Место: _____
ул. _____ бр. _____, тел./факс _____

Во _____, _____ 2009 година.

(М.П.)

Потпис на порачателот _____

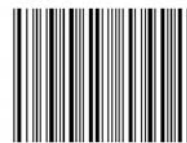

www.sivesnik.com.mk
contact@sivesnik.com.mk

Издавач: ЈП СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА, ц.о.-Скопје
бул. „Партизански одреди“ бр. 29. Поштенски фах 51.
Директор и одговорен уредник - Тони Трајанов.
Телефон: +389-2-55 12 400.
Телефакс: +389-2-55 12 401.

Претплатата за 2009 година изнесува 9.200,00 денари.
„Службен весник на Република Македонија“ излегува по потреба.
Рок за рекламации 15 дена.
Жиро-сметка: 300000000188798.
Депонент на Комерцијална банка, АД - Скопје.
Печат: ГРАФИЧКИ ЦЕНТАР ДООЕЛ, Скопје.

ISSN 0354-1622

2009068